

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica IX. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

is in suo se munere exercuit, quid illo in hoc
 nere perfectius? Quàm perfectus ego in vita
 spiritali? cui tot, & plures annos impendi.
 ubi pudor frons? Ah fervor ubi es?

DOMINICA IX.

post Pentecosten.

I. Tempus visitationis tuæ.

Cognoscisné anima, gaudes? gloriaris? ad-
 esse visitationis tuæ tempus? quo te JESUS
 ille Salvator, Sponsus, Pater, Rex magnus
 itabit? an fortè non cognoscis? an fortè metuis
 itationem istam. O noli ignorare ista quæ ad
 cem sunt tibi, noli metuere, pacificus est iste
 ventus Christi tui, & humilis mansuetusque
 aritatem & exultationem poscit. Et quis non
 hilaretur adventu amicissimi, desideratissimi,
 avissimi, munificentissimi, Domini. Si amas
 JESUS ô anima, cur ad visitationis ejus tempus
 non gaudes? si paupercula es, contempta, en-
 mit qui te ditabit qui honorificabit, contemnat
 ne qui vult, dummodo JESUS me honorificet,
 tio autem quia honorificat, hoc ipso quia ad
 te venit; venisse est honorificare. Honorificavit
 benedictionem intulit Arca Dei in domum
 bededom, non multò magis honorificabit
 JESUS, ipse Christus JESUS domum cordis ingre-
 mens? Exultent igitur omnia ossa mea, & totus
 ritus meus gloriatur, quia venit tempus visi-
 tionis meæ. Tu verò anima mea satage, &
 undam facito domum tuam, ne quid inordi-
 num tuus apud te deprehendat Hospes.

V.P. Druzb. Op. X.

P

2. Vi-

2. *Videns JESUS Civitatem flevit.*

CONsidera quoties Dominus JESUS super animam tuam fleverit, & fleat. Considera porro quam misera sit illa anima, cujus calamitas lacrymas, Christo excitat. Talis autem est, quæ in peccatis suis hæret, nec per pœnitentiam confurgere laborat, nec à sapore erigere se satagit, est enim natura teporis, ut vomitum Christo creet: constat autem vomitu lacrymas exprimi. Vide ergo Tepide, quantam Christi visceribus violentiam facias.

3. *Videns Civitatem flevit.*

HÆc est diversitas Christi & mundi; dum hic gaudet & ridet, ille dolet & luget. Elige adhærere cui vis, imò vide cujus notam geris. Nota Christi, fletus, nota mundi, risus. Alteram dilige sed æternum hoc non esse scito, Olim fletus risu, & risus fletu mutabitur. Ni fallor, Christus flens, lætior est mundo ridente.

4. *Si cognovisses Et tu.*

Prima hæc fletus Christi causa, nempe, Malum culpæ. Est enim hoc malum, omnibus malis pejus. Non cognoscere tempus Visitationis, & ea quæ ad pacem sunt tibi. Unde Dominus JESUS hoc potissimum nomine offensus nobis redditur, quia non cognoscimus, non observamus, non excipimus tempus visitationis, probationis, tentationis, gratiæ, illustrationis, monitionis, afflictionis, pœnæ. Sæpe Christus nos visitat diluculo, & subito probat; nos autem impatientes sumus & pusillanimes, Sæpè prævenit nos in benedictionibus dulcedinis, & extollimur; quæque erant gratiæ donantis, putamus esse debita reddentis, sicque increffati recalcitramus. Sæpe dum

G. DRUZ =
 bicki
 oper: ascel,
 Tomus III
 N: V
 58

ne affligimur, induramus verticem, & verti-
 mus dorsum Deo, ita ut Deum qui puniendo
 nobis misericorditer crudelis, cogamus par-
 tando nobis esse crudeliter misericordem, illum
 licet facimus misereri nostri, ne discamus face-
 re iustitiam, quod omnium malorum pessimum,
 inferno jam jam proximum.

5. *Si cognovisses & tu quæ ad pacem tibi.*

Ultra sunt quæ si homo cognosceret, esset, illi
 ad pacem cum Deo & hominibus. Si enim
 homo cognosceret Deum, se ipsum, quid à DEO
 accepit, quid accepturum se speret, quid debeat
 Deo, quid in ipsum commiserit, quid commit-
 tere nisi gratia Dei fulciatur posset, quo DEUS
 ignus sit, quæ media à Deo habeat ad quam per-
 veniunt servandum. Hæc & similia si homo
 cognosceret, esset omnino ad pacem ipsi, nunc
 autem dum hæc negligit, quam excusationem ha-
 bet de peccato.

6. *Quia venient dies.*

Nalia fletus Christi causa, Malum scilicet pœ-
 næ, quam erat populus ille 40 anno post
 Christi ascensionem subiturus. Et quid ne eos JE-
 sus infinita Patris misericordia fleat, quotiescun-
 que animam ad imaginem suam factam, sanguine
 redemptam, ad æternitatem gloriæ creatam &
 æternitatem, cogitur propter ejus scelera, ingrati-
 tudinem, negligentiamque damnationi æternæ
 obijcere, in æternum à suo conspectu divino, à
 gratia, à spe denique veniæ remove; pro qua
 vanda aliquando acerbissime mortuum se me-
 rit, & hoc clamant vulnera adhuc relicta, il-
 lamque ipsum sanguinem pro illa fufum, illam
 mortem, illam crucis ignominiam pro ipsa tole-
 ratam,

ratam, quæ ipsi debebat esse in salutem, in pretium, in vitam, in æternam gloriam, cogitur jube-
re iis deinceps esse in perpetuam perniciem, per-
ditionem, confusionem, tormentum. O dolor
cui hæc lacrymas non excutiant? quem tanta ca-
lamitas non moveat? quis non horreat æternita-
tem illam junctam desperationi, quæ tanquam
vallum circumdat & angustat animam! quis non
timeat terram illam morientium? puteum abyssi,
terram miserabilem, ad quam prosternitur, &
alliditur anima, nec relinquitur in ea lapis super
lapidem, cum nec sanitas sit in ossibus ejus, nec
in portis ejus, sublata spe veniæ, pœnitentiæ spa-
tio, inducta autem in locum ejus obstinatione vo-
luntatis in malo, odio Dei & execratione, studio
insuper blasphemandi nomen ejus, furore ac ra-
bie æternâ, diabolicâ. Hæc autem omnia infelici
animæ evenient ideo, quia non cognovit tempus
visitationis suæ, non cognovit quæ erant ad pa-
cem sibi, non cognovit istos dies inle venturos,
dies utique calamitatis, sed abusa est benignitate
Dei ad pœnitentiam se in hac vita vocantis, exspe-
ctantis, incitantis: abusa est, vitæ tempore sanita-
te, robore, opibus, facultatibus tam animæ quàm
corporis, dissipavitque omnia hæc bona in offen-
sis & contumeliis Divinis, nunquam respiciens &
agens pœnitentiam, aut si quando cæperat pœ-
nitere, rediit tanquam canis ad vomitum, cumu-
lans mala pejoribus aut novissima ejus essent dete-
riora primis.

7. *Qua venient dies.*

NON potuit magis graphicè peccatrix, repida-
que anima moriens describi. Venient dies
in eam, in quibus videbit stultitiam suam, quòd
multa

G. DREIZ =
Bicki
Oper: asceſt
Tomus III
N: V
58

in preti-
 tur jube-
 em, per-
 O dolor
 tanta ca-
 æternita-
 tanquam
 quis non
 m abyssi,
 tatur, &
 apis super
 ejus, nec
 entia spa-
 tione vo-
 ne, studio
 ore ac ra-
 ia infelici
 t tempus
 t ad pa-
 enturos,
 nignitate
 is, exspe-
 re sanita-
 hæ quàm
 in offen-
 cians &
 erat pœ-
 a, cumu-
 ent dete-
 tepida-
 ent dies
 n, quòd
 multa

multa bona amiserit, quæ modico fervore adhi-
 to lucrari poterat. Circumdatur vallo perditio-
 nis temporis, ut illi etiam grave sit ad Deum cor eri-
 gere, imo vallo superbiæ cingitur, putans omnia
 se salva esse, ex quo sequitur, ut aut scrupulis,
 aut præsumptione circumdata & angustata, com-
 movere se non possit, nec pios motus aut exci-
 tare, aut promovere erga Deum, nisi proster-
 nitur in terram, à qua se cum alacritate erigere
 volebat, sed cui adhærebat agglutinata; horrore
 corporis in servitio Dei, commodis tamen corpo-
 rum indulgens, contenta gravia, & oculos homi-
 num lædenti peccata devitare. Prosternitur igitur
 ad terram quia etiam tunc non persuadet sibi,
 ex corpore egressuram, quare valetudinem
 querit, & non nisi de auxiliis corporis agit sollicitudo,
 que est, ignara, infelix, migrandum sibi esse;
 migratio, cum illi jam instat, tum perspicit
 quos sibi videtur procreasse bene operan-
 tes, quosque vix volebat de terra in calum ire &
 migrari, ecce ipsos in terra hæere, terrenos, frigi-
 dos, & mortuos, nec cælo dignos factus, à se di-
 stant, nec comitari se adjudicandum, quia non
 est, quia mala sunt, tepida, sine intentione pu-
 nitæ, sine cura & fervore. Cum autem adjudican-
 dum venit, ecce lapis super lapidem non relin-
 quitur, ecce omnia quæ fecit dissolutæ scopæ,
 luxuriantia, sensualitas, curiositas, otiositas, tepidi-
 tas, ecce omnia ligna, fænum stipula, ecce con-
 fusio, tremor, dolor, sera pœnitentia, despera-
 tio, damnatio, supplicia inferni. Hæc autem
 omnia eveniunt tepidæ animæ, quia non cognovit
 tempus visitationis suæ, quâ illâ toties Dei
 auxiliis,

auxiliis, gratiis, Sacramentis, vocationis gratiâ, curâ & monitis abusa est: & quid non?

8. *Cepit eijcere vendentes in templo.*

HOc facit præsentia Christi, ut statim exeant vanitates, & fuci mundani ex eo corde ad quod venit. Si in corde tuo amor vanitatum est, voluptatum, commoditatum, sensualitatum, sunt adhuc Vendentes & ementes in templo, non est Christus, quia si esset, eiecisset. Revera sunt hæc malè empta, quia vendit illa mundus & emit homo; nempe emit, corde, amore, æstimatione, heu quanto, quam grandi pretio, quàm vilia quam nugatoria! Indue JESUM anima mea ut hos ementes vendentesque eijciat, Amen. Veni Domine Jesu & noli tardare! sit Templum tuum, Domus Orationis, Domus laudis, ut te jugiter cor meum lauder, dicatque Tibi Faciem Tuam Domine requiram.

Causa fletus super Civitatem.

1. Flevit JESUS, quia misericors est, & misericordiam magnam Civitati inesse & tum impendere vidit.

2. Flevit JESUS, quia voluit ostendere Civitati, & cuius peccatori, quid illum oporteat deceatque facere, scilicet, videre se & flere super se.

3. Flevit JESUS, Fatales istæ Christi lacrymæ, & ominosæ omniumque instar panarum, Væ Regno, Urbi, Animæ, super quam cadit Christi lacryma. Est enim signum induratæ, & solam tantum poenam expectantis misericordiae locum jam non habentis animæ, (non quod non possit ad Deum converti veli, sed quia nolit) & ejusmodi

G. DRUZZ =
bicki
oper: ascer
Tomus III
N: V
58